

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ-೧೩ ಸಂಪ್ರದಾಯಾರ್ಥಪ್ರಕಾಶನಶಾಖೆ-೧

ಶ್ರೀನೈಷ್ಠವಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವಿಷ್ಣು

ಶ್ರೀವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳು ಅವರ
ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮರಸ್ಯ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರ ಸ್ಮಾರಕ ಪ್ರಬಂಧ

ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯವಿಬುಧೈರನುಶಿಕ್ಷಿತೇನ

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸಗುರುಸಂತತಿಕಿಂಕರೇಣ |

ಶ್ರೀ ಯಾದವಾದ್ರಿರಮಣಸ್ವ ಕೃಪಾಬಲೇನ

ಮುದ್ರಾಪಿತೋಽಸ್ತು ಸುಹೃದಾಂ ಪರಿತೋಷಣಾಯ ||

ಲೇಖಕರು :

ಶ್ರೀ “ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣಂ” ಆ. ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್

ಪ್ರಕಾಶಕರು :

“ಪದ್ಮಾಲಯಾ” ಬಂಧುಗಳು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ

ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರ ಸಂಘದ ಮೈಸೂರು ಶಾಖೆ

ಶ್ರೀ ಗೋದಾಮುಂದಿರಂ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಕೀಲಕ ವರ್ಷ ಮಕರ ಪುನರ್ವಸು:

ಶ್ರೀ ಎಂಬಾರ್ ತಿರುನಕ್ಷತ್ರಂ
ಮೇಲುಕೋಟೆ ಪುನರ್ವಸು ಉತ್ಸವ

ಬೆಲೆ : ೦-೫೦ ಪೈಸೆ.

ಅರಿಕೆ

ಜಯತು ಯಶಸಾ ತುಂಗಂ ರಂಗಂ ಜಗತ್ತಯಮಂಗಲಂ
ಜಯತು ಸುಚಿರಂ ತಸ್ಮೈ ಭೂಮಾ ರಮಾಮಣಿ ಭೂಷಣಂ |
ವರದಗುರುಣಾ ಸಾರ್ಥಂ ತಸ್ಮೈ ಶುಭಾನ್ಯಭಿವರ್ಧಯ
ವರವರಮುನಿಃ ಶ್ರೀಮಾರಾಮಾನುಜೋ ಜಯತು ಹೈತಾ ||

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ ೧೯೪೬ರ “ತಿರುವಾಡಿಪ್ಪುರಂ” ಎಂದರೆ ಶ್ರೀ ಗೋದಾ (ಅಂಡಾಳ್) ವೇವಿಯ ಜಯಂತೀ ಮಹೋತ್ಸವದ ದಿನ “ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರ ವಿಜಯಸ್ಥಾನ”ವಾದ ಶ್ರೀ ಯದುಗಿರಿ (ಮೇಲು ಕೋಟಿ) ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು. ತಿರುಸ್ವಾವೈ, ನಿತ್ಯಾನು ಸಂಧಾನಂ, ತಿರುಮಾಲೈ ತಿರುವಾಶಿರಿಯಂ, ಸಾಯಂಕೀಗೀತೆ ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ಇದುವರೆಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸರಳಾನುವಾದದೊಡನೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿವೆ. ಆಳ್ವಾರುಗಳ ಸೈಭವವನ್ನೂ ಉಳಿದ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಹಿರಿಯ ಕೆಲಸವಿನ್ನೂ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡನಾಡಿನ ಶ್ರೀಮಂತರೂ ಧಾರ್ಮಿಕರೂ ಸಾಹಿತ್ಯಧರ್ಮಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ ಉದಾರ ಹೃದಯದ ಸಹಕರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಸರ್ವಶ್ರುತಿ ಸಾಮರಸ್ಯ, ಸರ್ವಪ್ರಮಾಣ ಸಮನ್ವಯ, ಅನನ್ಯ ದೈವತ್ವ ವೆಂಬ ನಿಶ್ಚಿತ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ನಮ್ಮ “ವೈದಿಕೋತ್ತಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ”ವಾದ ಶ್ರೀ “ರಾಮಾನುಜದರ್ಶನ”ವನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಆಚಾರ್ಯರೂ ಏಕಕಂಠದಿಂದ ದರ್ಶನ ಸ್ಥಾಪಕರಾದ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜರ ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೇ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಉಜ್ಜೀವನವೆಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿರುವುದನ್ನು ಈ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿದೆ. ಸಹೃದಯರು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಕೋರುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಸಂಸ್ಥಾಪಕರೂ ಶ್ರೀ ಯದುಶೈಲನಿತ್ಯವಾಸ ದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣಾನ ನಿತ್ಯಕೈಂಕರ್ಯದಿಂದಲೂ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂಮಾನ್ಯರೂ ಆದ ನನ್ನ ತೀರ್ಥರೂಪರವರ ದಿವ್ಯಜೀವನದ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಮಾರಕವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀ ಯಾದವಗಿರಿ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ ಈ ನಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಣಿಕೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

“ತಿರುನಾರಣ್ ತಾಳ್ ಕಾಲಂ ಪೆರಚ್ಚಿನ್ನಿ ತ್ತುಯ್ ಮಿನೋ”

ಸಮಕ್ಕುಂ ಪೂರ್ವಮಿಶೈನಂಗೈಕ್ಕು ಮಿನ್ನನೈ ಜ್ಞಾಲತ್ತಾರ್
ತಮಕ್ಕುಂ ವಾನತ್ತವರ್ಕ್ಕುಂ ಪೆರುಮಾನೈ, “ತಣ್ಣಾಮರೈ
ಶುಮಕ್ಕುಂ ಪಾದಪ್ಪೆರುಮಾನೈ”, ಚಿಕ್ಕೊಲ್ಲಾಲ್ಯೆಹಳ್ ಶೋಲ್ಲುಮಾ
ರಮೈಕ್ಕವಲ್ಲೇರಿನಿಯಾವರ್ ನಿಹರಹಲ್ವಾನತ್ತೇ || ಸಮ್ನಾಳ್ವಾರ್
ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. (೩೫-೮)

ಮೇಲುಕೋಟೆ ಪುನರ್ವಸು ಉತ್ಸವ * 31-1-1969

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ಪ್ರಕಾಶನ

ಜೀಯಾದ್ರಾ ಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯೋ
 ಯದುತ್ಯಲಪತೇಃ ಪಿತಾ |
 ನಾರಾಯಣಪ್ರತಿಷ್ಠಾತಾ
 ಹರಿಭಕ್ತಿ ಸುಧಾನಿಧಿಃ ||
 ಶ್ರೀಮದ್ಭಾವತೈಲೇಶ
 ಕ್ಷೀರಕೈಂಕರ್ಯಶಾಲಿನೇ |
 ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸಗುರವೇ
 ಜನನ್ಯಾರ್ಯ ಮಂಗಲಂ ||

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ, ಮೇಲುಕೋಟೆ

ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯನಮಃ

ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವದರ್ಶನ, ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯನಿಷ್ಠೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರು

ಲೇಖಕ: ಶ್ರೀ 'ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣಂ' ಆ. ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ಯಂಗಾರ್,
ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. (ಆನರ್ಸ್)

ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕ, ಶ್ರೀಶಾಸುಧಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ, ಬೆಂಗಳೂರು.
ಪುಣ್ಯಾಂಭೋಜವಿಕಾಸಾಯ ಪಾಪಧ್ವಾಂತಕ್ಷಯಾಯ ಚ |
ಶ್ರೀಮಾನಾವಿರಭೂತ್ ಭೂವೌ ರಾಮಾನುಜದಿವಾಕರಃ ||
—ಶ್ರೀವತ್ಸಾಂಕಮಿತ್ರರು.

ಪ್ರಮಾಣಂ ಚ ಪ್ರಮೇಯಂ ಚ ಪ್ರಮಾತಾರಶ್ಚ ಸಾತ್ತ್ವಿಕಾಃ
ಜಯಂತು ಕ್ಷಪಿತಾರಿಷ್ಟಂ ಸಹ ಸರ್ವತ್ರ ಸರ್ವದಾ ||
— ಶ್ರುತಪ್ರಕಾಶಿಕಾಚಾರ್ಯರು

ಜಯತಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವಾಹಿನೀ ಜನ್ಮಶೈಲೋ
ಜನಿಪಥ ಪರಿವೃತ್ತಿಶ್ರಾಂತ ವಿಶ್ರಾಂತಿಶಾಖೀ |
ನಿಖಿಲ ಕುಮತಿ ಮಾಯಾ ರವರೀ ಬಾಲಸೂರ್ಯೋ
ನಿಗಮಜಲಧಿವೇಲಾಪೂರ್ಣಚಂದ್ರೋ ಯತೀಂದ್ರಃ ||
ನಾಥೋಪಜ್ಞಂ ಪ್ರವೃತ್ತಂ ಬಹುಭಿರುಪಚಿತಂ ಯಾಮುನೇಯ ಪ್ರಬಂಧೈಃ
ಸಂಯಕ್ ತ್ವತಂ ಯತೀಂದ್ರೈರಿದಮಖಿಲತಮಃಕರ್ತನಂ ದರ್ಶನಂ ನಃ
— ಶ್ರೀ ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರು

ರಾಮಃ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರವಿಸುತಸಖೋ ವರ್ಧತಾಂ ಯೂಧವಾಲ್ಮೀಃ
ದೇವೀ ತಸ್ಮೈ ದಿಶತು ಕುಶಲಂ ಮೈಥಿಲೀ ನಿತ್ಯಯೋಗಾತ್ |
ಸಾನುಕ್ರೋಶೋ ಜಯತು ಜನಯನ್ ಸರ್ವತಃ ತತ್ಪ್ರಸಾದಂ
ಸೌಮಿತ್ರೀಮೇ ಸ ಖಲು ಭಗವಾನ್ ಸೌಮ್ಯಜಾಮಾತೃಯೋಗೀ
— ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜಗುರುಗಳು

೧. ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ

ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಧರ್ಮ “ ಸನಾತನ ಧರ್ಮ ” ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ “ವೈದಿಕ ಧರ್ಮ”ದ ಶಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಇದು ವೇದದಂತೆ, ವೇದಪ್ರತಿಪಾದ್ಯವಾದ ಪುರುಷೋತ್ತಮನಂತೆ, ನಿತ್ಯವಾದುದು. “ಅನಾದಿ ನಿಧನಂವಿಷ್ಣುಂ” ಎನ್ನುವ ಭಗವಂತನಂತೆ ಇದೂ ಅದ್ವೈತರಹಿತವಾದುದು. ವಿಶ್ವದ ಪ್ರಥಮ ಉದ್ಗ್ರಂಥವಾದ ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿ ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಧರ್ಮ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ. ಋಗ್ವೇದದಲ್ಲಿರುವ ವಿಷ್ಣು ಸೂಕ್ತವೂ ಪುರುಷಸೂಕ್ತವೂ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೆಂಬ ಪರತತ್ವದ ಸ್ವರೂಪರೂಪಗುಣವಿಭವಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತವೆ. “ ತದ್ವಿಷ್ಣೋಃ ಪರಮಂ ಪದಂ | ಸದಾ ಪಶ್ಯಂತಿ ಸೂರಯಃ ||”, “ವಿಷ್ಣೋಃ ಪರಮೇ ಪದೇ ಮಧ್ವ ಉತ್ಸಃ”, “ ಶ್ರೀಣಿಪದಾ ವಿಚಕ್ರಮೇ, “ಇದಂವಿಷ್ಣುರ್ವಿಚಕ್ರಮೇ”, “ಉರುಕ್ರಮಸ್ಯ ಸಹಿ ಬಂಧು ರಿತ್ಯಾ ” ಇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯಗಳು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನು ಪರಮಪದದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದಾನೆ, ಅವನ ಪಾದಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ಅವ್ಯುತದ ಊಟೆ ಇದೆ, ಅವನು ಎಲ್ಲ ರಿಗೂ ಆವ್ಯಾಜಬಂಧು, ಲೋಕಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಭೂಮಿಯನ್ನೆಳೆದು ವಸಿಷ್ಠಚಂಡಾಲ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲರ ಮೇಲೂ—ತನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನರಿಯದವರ ಮೇಲೂ, ತನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುವವರ ಮೇಲೂ—ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡದೆ, ಈ ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ತನ್ನದು ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಮಹಾಬಲಿಯ ಯಾಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಜನಗಳೆಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ ಬೆಳೆದು ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ಮಾತ್ ಪರತ್ವವನ್ನೂ ಆಶ್ರಿತವಾತ್ಸಲ್ಯವನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿ “ ವಿಷ್ಣೋಃ ಕರ್ಮಾಣಿ ಪಶ್ಯತ ” ಎಂದು ಶ್ರುತಿ ಘೋಷಿಸುವಂತೆ ಮೂರಡಿಯಿಟ್ಟು, ತಾನು “ ಸರ್ವ ಲೋಕೈಕನಾಥ ”ನೆಂದು ವೇದವ್ಯಾಸರು ಸೂಚಿಸುವಂತೆ, ಮಹಾಬಲಿಯ ಔದಾರ್ಯಗುಣಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನ ಮನೆಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಗದಾಧರನಾಗಿ ನೆಲೆಸಿರುವನು. ಈ ಆತಿಮಾನುಷ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಗಿ “ಕೋಲ ಮಾಮೆನ್ ತನ್ನಿಕ್ಯು ಕಮಲಮನ್ನ ಕುರೈಕ್ಕುಲೇ ೧. ಮಾಲಡಿ ಮುಡಿ

ಮೇಲ್ ಕೋಲಮಾಂ ಕುಲಶೇಖರನ್” ೨ “ತಳಿರ್ ಪುರೈಯುಂ ತಿರುವಡಿಯೇ ತಲೈ ಮೇಲವೇ ೩ ಎಂದು ಆಳ್ವಾರುಗಳೂ “ಯನ್ನೂರ್ಧ್ವಮೇ ಶ್ರುತಿ ಶಿರಸ್ಸಿಚ ಭಾತಿ ಯಸ್ಮಿನ್” ಎಂದು ೪ ಆಳವಂದಾರರೂ. “ಅನ್ನಾಯ ಮೂರ್ಧನಿ ಚ ಮೂರ್ಧ್ವನಿಚೋರ್ಧ್ವವುಂಸಾಂ ಯದ್ಧಾಮ ವೈಷ್ಣವಂ ಅಭೀಕ್ಷ್ಣತರಂ ಚಕಾಸ್ತಿ” ಎಂದು ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿ ಗರೂ ವೇದಾಂತವನ್ನರಿತವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರೇಸರರೂ ಆದ ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರರೂ ಕೊಂಡಾಡಿರುವರು. ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಡಕೋಪನ್ (ಶತಾರಿ) ಎಂಬ ದೇವರ ಪಾಮಕೆಯನ್ನು ಭಕ್ತರ ಮೇಲೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಶ್ರುತಿ ವಾಕ್ಯ ಗಳೂ ತಮಿಳು ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳೂ ಉಭಯವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರೂ ಆದ ಮಹಾತ್ಮರ ಉಕ್ತ್ಯನುಷ್ಠಾನಗಳೂ ಆಧಾರ. ಭಗವಂತಂಗಲಾಶಾಸನ ಮಾಡಲು ಬರುವ ಭಕ್ತರಿಗೆ ದೇವರ ದರ್ಶನವಾದಮೇಲೆ ತಿರುಮಾಲೈ, ತೀರ್ಥ, ಶ್ರೀ ಶತಾರಿ ಸೇವೆಯ ಮರ್ಯಾದೆಗಳು ಪ್ರಾಚೀನ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ದೇವಾಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತ್ರ ಇಂದಿಗೂ ಬಳಕೆ ಯಲ್ಲಿವೆ. ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಮಠಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೂ ಆಚಾರ್ಯ ಪುರುಷರಿಗೂ ಮಹಾವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೂ ಈ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವರು.

ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳಲ್ಲಿಯೂ ‘ ಪುರುಷಸೂಕ್ತ ’ ಬರುತ್ತದೆ. ವೈದಿಕ ರೆಲ್ಲರೂ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ, “ಯಜ್ಞೋವೈವಿಷ್ಣುಃ” ಎಂದು ವೇದವೇ ಘೋಷಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಯಜದೇವಪೂಜಾಯಾಂ’ ಎಂಬ ಧಾತು ವಿನಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾದ ಈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸರ್ವಕರ್ಮಸಮಾರಾಧ್ಯನೂ ಸಕಲ ಫಲ ಪ್ರದನೂ ಸತ್, ಬ್ರಹ್ಮ, ಆತ್ಮಾ, ಪರಮಾತ್ಮಾ, ಸರ್ವಾತ್ಮಾ, ಪರಬ್ರಹ್ಮ, ಪರತತ್ತ್ವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ, ಪರದೇವತೆ ಎಂಬ ನಾನಾ ಶಬ್ದಗಳಿಂದ ಪರ್ಣಿತವಾಗಿರುವ ಸರ್ವಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಕರನೂ ಸಮಸ್ತಹೇಯಪ್ರತಿಭಟನೂ ಉಭಯ ವಿಭೂತಿ

೨ ಪೆರುಮಾಳ್ ತಿರುಮೋಳಿ.--(೨ನೇ ಗೀತೆ ೧ ಪದ್ಯ)

೩ ತಿರುನೆಡುಂದಾಡವಂ-- ೧

೪ ಸ್ತೋತ್ರರತ್ನಂ--೬

೫ ಶ್ರೀ ಕುಂಠಸ್ತವಂ--೭

ನಾಯಕನೂ ಆದ “ಭಗವಾನ್”, “ವಿಷ್ಣು” ವಾಸುದೇವ” ಎಂಬ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಆರಾಧನ, ಸೇವೆ, ಕೈಂಕರ್ಯ, ಭಜನೆ ಎಂದು ಲಭ್ಯ.

ತೇವುಮೆವ್ವೊರುಳುಂ ಪಡೈಕ್ಕ
ಪೂವಿಲ್ ನಾನುಹನ್ನೈಪ್ಪಡೈತ್ತ
ತೇವನೆಂಬೆರುಮಾನುಕ್ಕಲ್ಲಾಲ್
ಪೂವುಂ ಪೂಶನೈಯುಂ ತಡುವೇ ?||— ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. ೧೨—೪

ಎಂದು ನಮ್ಮ “ಕುಲಪತಿಗಳೂ ಪ್ರಪನ್ನಜನಕೂಟಸ್ಥರೂ” ಆದ ಶ್ರೀಮತ್ ಪರಾಂಕುಶಮುನಿಗಳು (ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್, ಶ್ರೀಶಡಹೋರ್ಪ) ಹಾಡಿದಾರೆ. ದೇವತೆಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತೆಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಸಾಧೀಕಮಲದಲ್ಲಿ ಚತುರ್ಮುಖಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಪಡೆದ ದೇವನಾದ (ಪರದೇವತೆ, ದೇವತಾಸಾರ್ವಭೌಮನಾದ) ನನ್ನೊಡೆಯನಿಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿ ಗಾದರೂ ಹೊನ್ನೂ ಪೂಜನೆಯೂ ತಕ್ಕದೋ (ಉಚಿತವೋ)? ಎಂದು ಈ ಪಾಶುರ(ಪದ್ಯ)ದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದಾರೆ.

ಅನರಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಅವತರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಭಕ್ತಿ ಸಾರರೆಂಬ ತಿರುಮುಳ್ಳಿ ಶ್ವಯಾಳ್ವಾರರು ತಮ್ಮ ತಿರುವಂದಾದಿಯ ಮೊದಲನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹಾಡಿ ದಾರೆ:—“ನಾಲ್ಕೊಗೆ (ಬ್ರಹ್ಮ)ನನ್ನು ನಾರಾಯಣನು ಪಡೆದನು; ಆ ನಾಲ್ಕೊ ಗನು ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪ್ರವರ್ತಕನಾಗಿ (ಐದುಮುಖವುಳ್ಳ) ಶಂಕರನನ್ನು ಪಡೆದನು” ಈ ಶಂಕರನು (ರುದ್ರ, ಮಹಾದೇವ, ಶಿವ, ಶೂಲೀ) ಮಹಾಭಾಗವತ, ಶ್ರೀರಾಮಭಕ್ತ ಮತ್ತು ನೈಸಿಂಹೋಪಾಸಕ. ಈತನು ಪಾಪನಾರ್ಥವಾಗಿ ತನ್ನ ಜಟೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಲೋಕಪಾವನೆಯಾದ, ವಿಷ್ಣುಪಾದೋದ್ಭವೆಯಾದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಧರಿಸಿ “ಗಂಗಾಧರ” ನೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದಾನೆ. ತ್ರಿವಿಕ್ರಮಾ ವತಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನ ಒಂದು ಪಾದ ಕೆಳಗಿನ ಲೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಳಿಯಿತು; ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದ ಮತ್ತೊಂದು ಪಾದ ಎಳುಲೋಕಗಳನ್ನೂ ದಾಟಿ ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠದವರಿಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಚತುರ್ಮುಖ ಬ್ರಹ್ಮನು ಆ ಪಾದ

ವನ್ನು ತನ್ನ ಕಮಂಡಲತೀರ್ಥದಿಂದ ಕೈಯಾರೆ ಪುರುಷಸೂಕ್ತಾದಿ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ತೊಳೆದು ಆ ಪರಮಪಾವನವಾದ ತೀರ್ಥವನ್ನು ತಾನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಗ ಶಿವನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿದನು. ಈ ಶಿವನೇ ಹಿಮವಾನ್-ಮೇನಾದಂಪತಿಗಳ ಸುತೆಯಾದ ಉಮೆ (ಪಾರ್ವತಿ) ಯನ್ನು ವರಿಸಿ ಆರುಮೊಗದ ಸ್ಥಂದ, ಷಣ್ಮುಗ, ಕಾರ್ತಿಕೇಯ ಮತ್ತು ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ (ಮುರುಹ) ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವ ದೇವಸೇನಾಪತಿ ಅಥವಾ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದನೆಂದು ಪುರಾಣಗಳಿಂದಲೂ ಕಾಳಿದಾಸನ ಕುಮಾರಸಂಭವದಿಂದಲೂ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಪರದೇವತಾಸಂಭಾವನೆಯಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮಾರುದ್ರಾದಿಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಕಾರಣವಾದ ನಾಭೀಪದ್ಮವನ್ನುಳ್ಳ ಪದ್ಮನಾಭನೇ ಪುರುಷೋತ್ತಮ, ಸಕಲಜಗತ್ತಾರಣ; ಆದುದರಿಂದ ಅವನೇ ಸದಾಭ್ಯೇಯ, ಉಪಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಆಶ್ರಯಣೀಯ, ಸರ್ವಲೋಕೈಕನಾಥನೆಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿದೇವತೆಗಳು ಸಂಸಾರ ಪ್ರವರ್ತಕರಾದರೆ, ಪರಮ ಪುರುಷನ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ, ಪರಮ ಪದದಲ್ಲಿರುವ ದಿವ್ಯಸೂರಿಗಳು ಈ ಭೂಮಂಡದಲ್ಲಿ ದ್ವಾಪರಯುಗದ ಕೊನೆಯಲ್ಲೂ ಕಲಿಯುಗದ ಆದಿಯಲ್ಲೂ ಅವತರಿಸಿ ಅನಂತವಾದ ವೇದಗಳ ಸಾರಾರ್ಥವನ್ನು ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಪಡಿಸಿ ಲೋಕೋಜ್ಜೀವನ ಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ “ ಸಂಸಾರಬಂಧಸ್ಥಿತಿನೋಕ್ಷಹೇತು ” ವಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನೇ ಸಂಸಾರನಿವೃತ್ತಿ ಅಥವಾ ನೋಕ್ಷಕ್ಕೂ ಪ್ರವರ್ತಕನಾದನೆಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

“ ಭೈಯಂಶ್ರೀಪತಿರೂಪಮಜಸ್ರಂ ” ಎಂಬ ಭಜಗೋವಿಂದ ಸ್ತೋತ್ರದ ಪಾದವನ್ನು ಕೇಳದವರಾರು? ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮನೆಂದೂ ಹರಿ ದಾಸರ ಸೇವೆಯೇ ಕೇಶವನೊಲುಮೆಗೆ ಹಾದಿಯೆಂದೂ ಬೋಧಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಹರಿದಾಸರ ಪದಗಳು ಸರ್ವಜನ ಪ್ರಿಯವಾಗಿಲ್ಲವೇ? ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೂ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು, ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಅವರ ಪರಂಪರೆಯವರು ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ನೆರೆನಾಡಾದ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇವರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಭಗ

ವಂತನ ಭಕ್ತಿ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದು ದರಿಂದ ಆಫ್ರಿವಾರ್ (ಆಫ್ವಾರ್) ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಭಾಗವತಶಿರೋಮಣಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಅವರು ದೇಶಭಾಷೆಯಾದ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅಭಿಮತವಾದ, ಸಕಲ ವೇದಸಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ, ತಮ್ಮ ಭಗವದನುಭವ ಪರೀವಾಹರೂಪವಾದ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿ ಠಾರೆ. ಇವುಗಳಿಗೆ “ ನಾಲಾಯಿರದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಂ ” ಎಂದು ಹೆಸರು. ವೇದಾಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ಸ್ತ್ರೀ ರೂದ್ರರೂ ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನ ರಿಯದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೂ ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ತತ್ತ್ವ, ಹಿತ, ಪುರುಷಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳಿಂದ ಅರಿತು ಇಹದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನೂ ಪರಲೋಕದಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಮುಕ್ತಿ (ಮೋಕ್ಷ) ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಹುದು. ಈ ಆಫ್ವಾರುಗಳ ಅವತಾರದ ಸೂಚನೆ ಶ್ರೀ ಭಾಗವತದಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:—

ಕಲಾಖಲು ಭವಿಷ್ಯಂತಿ ನಾರಾಯಣ ಪರಾಯಣಾಃ |
 ಕ್ವಚಿತ್ ಕ್ವಚಿತ್ ಮಹಾರಾಜ ದ್ರಾವಿಡೇಷು ಚ ಭೂರಿತಃ
 ತಾಮ್ರಪರ್ಣೀ ನದೀ ಯತ್ರ ಕೃತಮಾಲಾ ಪಯಸ್ವಿನೀ |
 ಕಾವೇರೀ ಚ ಮಹಾಭಾಗಾ ಪ್ರತೀಚೀ ಚ ಮಹಾನದೀ ||
 ಯೇ ಪಿಬಂತಿ ಜಲಂ ತಾಸಾಂ ಮನುಜಾಂ ಮನುಜೇಶ್ವರ |
 ತೇಷಾಂ ನಾರಾಯಣೇ ಭಕ್ತಿಃ ಭೂಯೇಸೀ ನಿರುಪದ್ರವಾ ||

ಜ್ಞಾನಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರೇಸರರೂ ಮಹಾಭಾಗವತರೂ ಆದ ಮಹಾತ್ಮರು, ಸಾಧುಗಳು, ಸತ್ಪುರುಷರು ತಾಮ್ರಪರ್ಣೀ, ಪಾಲಾರ್, ಕಾವೇರೀ ನದಿಗಳು ಹರಿಯುವ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಆವಿರ್ಭವಿಸುವರು; ಆ ನದಿಗಳ ತೀರ್ಥಪಾನಮಾಡುವ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಭಕ್ತಿ ವಿಶೇಷವುಂಟಾಗುವುದೆಂದು ಶ್ರೀಕಾಲಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ರುಕ್ಮಕುಹರ್ಷಿಗಳೇ ಸೂಚಿಸಿರುವರು.

ಅವರಂತೆಯೇ ಶ್ರೀನಮ್ಮಾಚಾರ್ಯವರೂ “ ಪೊಲಿಹ! ಪೊಲಿಹ! ” ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ ತಮ್ಮ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ (ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ ೩೩ನೇ ಗೀತೆ) ಕಲಿಯುಂಕೆಡುಂ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಿನ್ ಎಂದು ಹಾಡಿ, ತಿರುಮಂಗೈಯಾಫ್ವಾರ್ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ಇವರಂತಹ ಭಾಗವತಶಿರೋಮಣಿಗಳು,

ಆಚಾರ್ಯಸಾರ್ವಭೌಮರು ಅವತರಿಸುವರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ದವರಿಗೆ ಕಲಿಯುಗದ ಸ್ವಭಾವವಳಿಯುವುದು ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದಿರು ವರು.

ಕ್ರೂರೇ ಕಲಿಯುಗೇ ಪ್ರಾಪ್ತೇ ನಾಸ್ತಿ ಕೈಕೇಕಲುಷೀಕೃತೇ
ವಿಷ್ಣೋರಂಶಾಂಶಸಂಭೂತೋ ವೇದವೇದಾರ್ಥತತ್ತ್ವವಿತ್
ಸ್ತೋತ್ರಂ ವೇದಮಯಂ ಕರ್ತುಂ ದ್ರಾವಿಡ್ಯಾಪಿ ಚ ಭಾಷಯಾ
ಜನಿಷ್ಯತಿ ಸತಾಂ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ ಲೋಕಾನಾಂ ಹಿತಕಾಮ್ಯಯಾ

ಎಂದು ಭವಿಷ್ಯ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಆಳ್ವಾರುಗಳ ವೈಭವ ವಿಶೇಷವೂ, ಲೋಕೋಜ್ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವರು ಭಗವಂತನಂತೆ ಅವತರಿಸು ವರು ಎಂಬ ಅಂಶವೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದಲೇ ಕವಿತಾರ್ಕಿಕನಿಹ ರೆಂದೂ “ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯ”ರೆಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಸಪ್ತ ಮುಕ್ತಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಗಿಲಾದ ಶ್ರೀ ಕಾಂಚೀ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ “ತಿರುತ್ತಣ್ಣಾ” “ವಿಳಕ್ಕಾಳಿ” ಎಂಬ ದಿವ್ಯದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುಗದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೈವವಾದ ತಿರುಪತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಜಯಂತೀ ದಿನ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದ ತೂಪ್ಪುಲ್ ಕುಲಮಣಿ ನೇಂಕಟನಾಥಾ ಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ರಹಸ್ಯತ್ರಯಸಾರದಲ್ಲಿ ಆಳ್ವಾರುಗಳು ಭಗವಂತನ “ಅಭಿನವ ದಶಾವತಾರ ” ಎಂದು ಕೊಂಡಾಡಿರುವುದು ಉಚಿತವೇ ಆಗಿದೆ. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಭಗವಂತನ ಸಂಕಲ್ಪದಂತೆ, ಅವನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ, ಈ ಲೋಕದ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವಳಿಯುವಂತೆ, ಮಂದಮತಿಗಳೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ದೇವತೆಗಳೇ ಜನ್ಮವನ್ನು ಆಶಿಸುವಂತಹ ಪುಣ್ಯಭೂಮಿಯಾದ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಅಸ್ತಗ್ರಾಮವಿತ್ತು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದ ಅಗಸ್ತ್ಯ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಲೋಕಹಿತಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ ದಕ್ಷಿಣಾಪಥದಲ್ಲಿ, ಗಂಗೆಗಿಂತ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾವೇರಿ, ಕಲ್ಯಾಣೀ, ಮೊದಲಾದ ನದಿಗಳೂ ತೀರ್ಥಗಳೂ ಇರುವ, ಆದ್ಭುತರಮ್ಯವಾದ ಭಗವಂತಂದಿರಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿ ಸುವ,ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ತಿಲಕವಂತಿರುವ, ಭೂಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಕಾಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಭಗವದ್ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಪೂಜ್ಯರೆಂದು ತೋರಿ

ಸುತ್ತಾ, ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅಭಿಮತವಾದ ವೇದವೇದಾಂತ ಸಾರಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ ಆಚಾರಗೋಪಾಲರೂ ಪಂಡಿತರೂ ವಾಮರರೂ ಸ್ತ್ರೀ ಶೂದ್ರಾದಿ ಸರ್ವ ಮನುಷ್ಯರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಕಲಿತು ಆಚರಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವಂತೆ ಸುಂದರವಾದ ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೃದಯಂಗಮವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಭಾರತದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಂರಕ್ಷಣೆಗೆ ಪರಮೋಪಕಾರ ಮಾಡಿರುವರು. ಶ್ರೀಲೋಕಸಾರಂಗಮುನಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾಥಮುನಿಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ವೈದಿ ಕೋತ್ತಮರು ಇವರ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಆದರಿಸಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿರುವರು.

ವ್ಯಾಸ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಪರಾಶರಾದಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಣೀತವಾದ ಇತಿಹಾಸ ಪುರಾಣರತ್ನಗಳಿದ್ದರೂ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ತನ್ನ ದಿವ್ಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪರಿಜನ ಪರಿಚ್ಛದಗಳೊಡನೆ ಮಂಡಿಸಿ ಮಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಮಾರ್ಗಶಿರ ಮಾಸ (ಧನುರ್ಮಾಸ)ದಲ್ಲಿ ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಆದರಿಸಿ ಕೇಳುವ ದೃಶ್ಯ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾದುದು ! ಈ “ತಿರುವಧ್ಯಯನೋತ್ಸವಂ” ಎಂದು ಕರೆಯುವ ಕೊಠಾರೋತ್ಸವ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೇ ಮೀಸಲಾದುದು ! ಆಳ್ವಾರುಗಳ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳ ಗಾನ, ವಾಚನ, ಅಭಿನಯ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ಶ್ರವಣಗಳಿಗೇ ಮೀಸಲಾದ ಈ ಮಹೋತ್ಸವ, ಪ್ರಾಚೀನ ವೈಷ್ಣವ ಮಂದಿರಗಳೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಭಕ್ತರ ಮತ್ತು ಭಾಗವತರ ಮಹಿಮೆ ಹೀಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಂಗದ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾಥಮುನಿಗಳ ಕಾಲದಿಂದ “ವಿಣ್ಣು ಪ್ಪಂ ಶೆಯ್ಯಾರ್” “ಅರೈಯರ್” ಎಂಬ ಗಾಯಕ ಶಿಖಾ ಮಣಿಗಳು ಈ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಹಾಡುತ್ತಾ ಅಭಿನಯಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಶ್ರೀರಂಗದಂತೆ ಆಳ್ವಾರ್ ತಿರುನಹರಿ. ಶ್ರೀವಿಲ್ಲಿಪುತ್ತೂರ್, ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಂ (ಮೇಲುಕೋಟೆ) ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಚೀನ ದಿವ್ಯಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅರೈಯರ್ ಕೈಂಕರ್ಯ ತಪ್ಪದೆ ಭಗವತ್ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಯದುಗಿರಿ ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿಯವರ ಮುಂದೆ, ಶ್ರೀ ಯತಿರಾಜ ಸಂಘತ್ಸಮಾರ (ಚಿಲುನರಾಯ)ಸ್ವಾಮಿಯ ಗೋಷ್ಠಿಯಲ್ಲಿ, ಅಧ್ಯಯನೋತ್ಸವದ ನಾಲ್ಕನೇ

ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಜರುಗುವ ಒರುನಾಯಕಂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು “ ವಿಣ್ಣುಪ್ಪಂ ಶೈವಾರ್ ” ಎಂಬ “ಅರೈಯರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರೆಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿ ಧನ್ಯರಾಗಬಹುದು.

೨. “ಪರಮ ವೈದಿಕ ದರ್ಶನವೇ ರಾಮಾನುಜ ದರ್ಶನ

ಹೀಗೆ ಸನಾತನವಾದ ವೈದಿಕ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪಿತೃಷ್ಟವಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯ-ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಈ ಏಲಕ್ಷಣವಾದ ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವಧರ್ಮ ಪರಮ ಸಾತ್ವಿಕವೂ ಸಾವನವೂ ಆದುದು. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಉಜ್ಜೇ ವಿಸಬಹುದು. ಇದನ್ನು “ಭಕ್ತಾಮೃತಂ ಪಿಶ್ಯಜನಾನುಮೋದನಂ ಸರ್ವಾರ್ಥದಂ ಶ್ರೀ ರಠಕೋಪವಾಹ್ಮಿಯಂ” ಎಂದು ತ್ರಿಮನ್ನಾಥಮುನಿಗಳು ಕೊಂಡಾಡಿದಾರೆ. “ ಪೂರ್ವಾರ್ಚಾರ್ಯಸುರಕ್ಷಿತ ” ವಾದ ಈ ಪರಮ ವೈದಿಕ ದರ್ಶನವನ್ನು ವ್ಯಾಸ, ಕಾಶ್ಯಪ, ಶೇಡುಲೋಮಿ, ಬೋಧಾಯನರೇ ಮೊದಲಾದ ಮಹರ್ಷಿಗಳೂ ಟಂಕ, ಗುಹದೇವ, ಕಪದಿ, ದ್ರವಿಡಾಚಾರ್ಯರೇ ಮೊದಲಾದ ಪೂರ್ವಸೂರಿಗಳೂ ತ್ರಿಮನ್ನಾಥಮುನಿಗಳೂ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೂ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದರು. “ ಆಪಾದಚೂಡಮನಸಾಯಂ ” ಎಂದು ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರು ವರ್ಣಿಸಿರುವಂತೆ ಈ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಆಪೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿದರೂ ಒಂದು ದೋಷವೂ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪರಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೇ ಅಜ್ಞಾನ ಸಂಸಾರ ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುವ ದರ್ಶನಗಳಿವೆ. ಅಜ್ಞಾನ ತಿಮಿರಾದಿತ್ಯನೂ ವಿಜ್ಞಾನಾಂಬುಧಿಚಂದ್ರನೂ ಭಕ್ತಿಸುಲಭನೂ ಸ್ವಾರಾಧ್ಯನೂ ಶ್ರಿಯಃ ಪತಿಯೂ ಸರ್ವಸುಲಭನೂ ಸುಖಲನೂ ಆಶ್ರಿತವತ್ಸಲನೂ ಆನ ಶ್ರೀಮನ್ನಾ ರಾಯಣನೇ ಪರದೇವತೆ (ಪರತತ್ತ್ವ), ಅವನ ಪಾದಾರವಿಂದದಲ್ಲಿ ರರಣಾಗತಿ ಮಾಡುವುದೇ ಹಿತ, ಅವನ ನಿತ್ಯ ಕ್ಲೇಶಕರ್ಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯೇ ಪರಮ ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದು ಈ ದರ್ಶನ ನಾರುತ್ತದೆ. ತ್ರಿಮನ್ನಾಥಮುನಿಗಳಿಂದ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ಪಡೆದ, ಸರ್ವ ವಿಧವಾದ ತಮಸ್ಸನ್ನೂ ಪುಹುಸುವ, ಈ

ದರ್ಶನವನ್ನು ಶ್ರೀ ಆಳವಂದಾರ್ ಎಂಬ ಪರಮಾಚಾರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಮದ್ವಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಆಗಮಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ, ಸಿದ್ಧಿತ್ರಯಂಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಬಹುವಿಧವಾಗಿ ಬಿಳಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ನವನಿಧಿಗಳಂತಿರುವ ತಮ್ಮ ಗ್ರಂಥರತ್ನಗಳಿಂದಲೂ ಉಪದೇಶ ಸಂಚಾರಾನುಷ್ಠಾನಗಳಿಂದಲೂ ಜಿನ್ನಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿದರು. ಈ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೇ ಶ್ರೀ ರಂಗನಾಥನು ನಮ್ಮ ಈ ಪರಮ ವೈದಿಕ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ “ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ ದರ್ಶನ” (ಎಂಬಿರುಮಾನಾರ್ ದರ್ಶನಂ) ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರೆಂದು ಶ್ರೀಮದ್ವರವರಮುನಿಗಳು ಉಪದೇಶ ರತ್ನಮಾಲಾ ಎಂಬ ಗುರುಪರಂಪರಾ ಸಾರಸಂಗ್ರಹ ರೂಪವಾದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ (೩೮ನೇ ವ್ಯಾಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ) ಹಾಡಿದಾರೆ.

“ಗುರು ವರಂಪರಾ ಪ್ರಭಾವ”ದಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುವಂತೆ “ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟು ಯೂರಾನಂಬಿ”ಎಂಬ ಶ್ರೀಗೋಷ್ಠೀಪೂರ್ಣರು ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಅಪಾರ ಕರುಣೆ ಉದಾರ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ “ವೈದಿಕೋತ್ತಮ ಸಿದ್ಧಾಂತ” ವಾದ ಈ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ “ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾರ್ಯ ಮತ” ವೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹದಿನೆಂಟು ಸು ಶ್ರೀರಂಗದಿಂದ ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಶ್ರೀ ಗೋಷ್ಠೀಪುರಿಗೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರು ಬಂದು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ ಮೇಲೂ ಅವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, “ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತಾರಿಗೂಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯನ್ನು ಅವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಗೋಷ್ಠೀಪೂರ್ಣರು ಅವರಿಗೆ ಚರಮಶ್ಲೋಕಾರ್ಥವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಅಪಾರ ಕರುಣಾಸಾಗರರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರಿಗೆ ಆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು; ಆದರಿಂದ ಸಕಲ ಜೀತನರೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸಬಹುದೆಂದು ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಸಂಸಾರಿಗಳ ಮರ್ಗತಿಯನ್ನೂ ಶೋಕವನ್ನೂ ಅನರ್ಥವನ್ನೂ ಕಂಡು ಮರಗಿದ, ದಯಾರ್ಥಹೃದಯರಾದ, ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ ಯೋಗಿರಾಜರು ತಮ್ಮ ಪರಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆ ತಾವು ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ಪಡೆದ ಅಪೂರ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಅವರ ಅಕ್ಕನೆಯನ್ನೂ ಮೀರಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಈ ಘಟನೆ ತಿರುಕ್ಕೋಟ್ಟುಯೂರ್ ಮಹಾ ಮೂವರ ಗೋಪುರದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಿತು.

ಇದರ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಆ ಗೋಪುರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜರ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರವಾಗಿರುವ ಈ ಗೋಪುರವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿ ಧನ್ಯರಾಗಬಹುದು. ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಿ ಇತರರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನರಿತು ಶ್ರೀ ಗೋಷ್ಠೀಪೂರ್ಣರು ರಾಮಾನುಜರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ “ನೀವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಬಹುದೋ? ಇದಕ್ಕೆ ಶಿಕ್ಷೆ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ವಿನಯವೇ, ಸೌಜನ್ಯವೇ, ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತೆ ಅವತರಿಸಿದ್ದ ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಕಾರರು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಇಂತು ಬಿನ್ನವಿಸಿದರು:—“ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಿದ ನನಗೆ ನಿತ್ಯವೂ ಸರಕವಾಸವೇ ಎಂದು ಬಲ್ಲೆ.” “ಅದನ್ನರಿತೂ ಹೀಗೆಕೆ ಮಾಡಿದಿರಿ?” ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ಕೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜರು ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆ ವಿನಯದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು:—“ತಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಿ ನಾನೊಬ್ಬನು ಸರಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸದಾ ನೆಲೆಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಈ ಲೋಕದ ಸಮಸ್ತ ಜೀವಿಗಳೂ ಉಜ್ಜೀವಿಸುವರು, ಉದ್ಧಾರ ಹೊಂದುವರು” ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಈ ಸಂಸಾರಿಗಳ ಅನರ್ಥವನ್ನು ಕಂಡು ಸಹಿಸಲಾರದೆ ಈ ಆಜ್ಞೋಲ್ಲಂಘನೆ ಮಾಡಿದ ಈ ದಾಸನನ್ನು ತಾವು ದಯೆಗೈದು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು” ಎಂದು ನುಡಿದು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಂಬಿಗಳಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು! ರೋಮಾಂಚವಾಯಿತು! ಸಂತೋಷಾತೀರಕದಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರತ್ನವನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕತ್ತಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಇಂತೆಂದರು:—“ಅವರೋ ನೀವು? ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಪರಮ ವೈದಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತವೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದ ನಮ್ಮ ದರ್ಶನ “ಎಂಬಿರುಮಾನಾರ್ ದರ್ಶನಂ”, ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜ ದರ್ಶನಂ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರಿನ ಕಂಗೊಳಿಸುವುದು! ಹೀಗೆ “ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತ” ರಾಮಾನುಜ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾಯಿತು.

೩. ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು ಉಭಯವೇದಾಂತ ಪ್ರವರ್ತಕರು ಮತ್ತು ಪ್ರಪನ್ನರು

“ಶ್ರೀಮದ್ವೇದಮಾರ್ಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾಚಾರ್ಯ ಉಭಯವೇದಾಂತ ಪ್ರವರ್ತಕರಾಯ್” ಶಾಸ್ತ್ರೀಶಮದಮಾದ್ಯಾತ್ಮಗುಣೋಪೇತರಾಯ್....ಎಳು. ದರುಳಿಯಿರುಕ್ಕುಂ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿ ಸನ್ನಿಧಿಯಿಲ್ ಅಡಿಯೇನ್ ರಾಮಾನುಜ ದಾಸನ್ ದೆಂಡನಿಟ್ಟು ಶೆಯ್ಯುಂ ವಿಣ್ಣಪ್ಪಂ “ಎಂದು ಶ್ರೀ ವೈಷ್ಣವರಲ್ಲಿ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮುಖ (ಕಾಗದಗಳನ್ನು) ಬರೆಯುವಾಗ ಆರಂಭಿಸುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಈ ಒಕ್ಕಣೆಯ ಮೊದಲಲ್ಲಿರುವ “ಶ್ರೀಮದ್ವೇದಮಾರ್ಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನಾಚಾರ್ಯ”ರೆಂಬ ಬಿರುದು ಸರ್ವಧಾ ಯತಿರಾಜ ಸಾರ್ವಭೌಮ ರಾದ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರಿಗೇ ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ. “ತಿರು ಮಾಲರ್ವ ಕವಿ”, “ತಿರುಮಾಮಹಳಾಲರುಳ್‌ಮಾರಿ” ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ರಾಗಿರುವ, ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ವಿಶೇಷಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ, ಶ್ರೀಮತ್ಪ ರಾಂಕುತಮುನಿ ಪರಕಾಲ ಕವಿವರ್ಯರ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಿ ಅವರ ದಿವ್ಯ ಸೂಕ್ತಿಗಳ ಅಮೃತಪಾನದಿಂದ ಮೈಮರೆತು, ಪರನಾದಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ವೇದದ ಒಳಪುರುಳಾಗಿ ಬೆಳಗುವ ಪರಂಜ್ಯೋತಿಯಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾ ರಾಯಣನೇ ಪರದೇವತೆ, ಅವನ ಸೇವೆಯೇ ಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದೂ ಸಪ್ತ ದ್ವೀಪ ವತಿಯಾದ ಭೂಮಂಡಲದಲ್ಲಿರುವವರು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಮಕ್ಕಳು, ನಾನೆಲ್ಲರೂ ನೋದರರು, ಆಚಾರ್ಯನೇ ನಮಗೆ ಚರಮೋಪಾಯ ಮತ್ತು ಅವನ ಕೈಂಕರ್ಯವೇ ಪರಮಪುರುಷಾರ್ಥವೆಂದೂ ಉಪದೇಶಿಸಿ ಶರಣಾ ಗತಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಉಜ್ಜೀವಿಸಬಹು ದೆಂದೂ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. “ಪಂಗುನ್ಯತ್ತರಂ” ಉತ್ಸವದ ದಿನ(ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಆವಿರ್ಭವಿಸಿದ ಸುದಿನ)ದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಿಜಯಮಾಡಿಸಿರುವ ದಿವ್ಯ ದಂಪತಿ ಗಳ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತಿಮಾಡಿ ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮ ಫಲ ಲಭಿ ಸುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದರು. ಅಂದು ಭಗವಂತನಿಗೂ ಆಚಾರ್ಯರಿಗೂ ನಡೆದ ಸಂವಾದವೇ “ಗದ್ಯತ್ರಯ”ವೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. “ಉಯಿರಳಿಪ್ಪನ್”

ಎನ್ನಿ ನನ್ನ ಯೋಸಿಯುಮಾಯ್ ಪ್ಪಿರಂದಾಯ್ ಇವ್ವೆಯೋರಾ ತಲೈವಾ, ಮೆಯ್ ನಿನ್ರು ಕೇಟ್ಟಿರುಳಾಯ್ ! ಅಡಿಯೇನ್ ಶೆಯ್ಯುಂ ವಿಣ್ಣಪ್ಪಮೇ ” ಎಂದು ತಿರುವಿರುತ್ತಂ ಮೊದಲನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುಗಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯ ದೇಶದ ತಿರುಕ್ಕುರುಹೂರಿನಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರ್ವರು ಮೊದಲು ಭಗವತ್ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನ ವಿಸಿ, ಆ ಮೇಲೆ ಕೇಶವನ್ “ತಮರಾಹಳಾ” ಎಂಬ ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ. (ಸಿರಿಬಾಯ ನುಡಿ : ೧೬ನೇ ಗೀತೆ)ಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಸಂಬಂಧಿಗಳೂ ಈ ಸಂಸಾರ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ನೀಗಿ ಅಂತವಿಲ್ಲದ ಪೇರಾನಂದ ವನ್ನು ಹೊಂದುವಂತೆ ಭಗವಂತನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿದನೆಂದು ಹಾಡಿದಾರೆ. ಅಳ್ವಾರೊಬ್ಬರೇ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು, ಆದರೆ ಫಲದಿಶೆಯಲ್ಲಿ “ಇನಿ ಯಾಮುರಾನ್ಮೈ” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಮಾನಪಾತ್ರರಾದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅವರು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಜೀತನರ ಉಜ್ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿರುವ ಆಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಅವರ ಆಪಾರಕಾರುಣ್ಯವನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರಿಂದ ಏಳ ನೆಯವರಾದ ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು ಶರಣಾಗತಿ ಗದ್ಯ, ಶ್ರೀರಂಗ ಗದ್ಯ, ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವೈಕುಂಠ ಗದ್ಯ ಎಂಬ ಮೂರು ಗದ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕರ್ಮ ಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿಗಳೊಂದೂ ಇಲ್ಲದ ಅಕಿಂಚನರಾದ, ಅನನ್ಯಗತಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಭಗವಂತನ ಶರಣಾಗತಿಯೇ ಅವನ ಸೇವೆಗೆ ಸ್ವರೂಪಾನುರೂಪ ವಾದ, ಅವಿಳಂಬ್ಯಫಲಪ್ರದವಾದ ಮತ್ತು ಆಚಾರ್ಯರುಚಿಪರಿಗೃಹೀತವಾದ ಉಪಾಯವೆಂದು ತಿಳಿಸಿದಾರೆ. ಶ್ರೀ ರಾಮಾನುಜಾರ್ಯರ ಶರಣಾಗತಿಗದ್ಯಕ್ಕೆ ಶ್ರುತಪ್ರಕಾಶಿಕಾಚಾರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಸುದರ್ಶನಸೂರಿಗಳೇ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ರಚಿಸಿದಾರೆ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಪ್ರಪತ್ತಿಯನ್ನು ಮೊದಲು ಆಚಾರ್ಯರು ಮಾಡಿದರು. “ಅಸ್ತುತೇ, ತಯೈವ ಸರ್ವಂ ಸಂಪತ್ಸ್ಯತೇ” ಎಂಬುದು ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಪ್ರತಿವಚನ. ಅದಕ್ಕೆ “ಸಂಬಂಧಿ ಸಂಬಂಧಿ ನಿನ್ನರಣ ಮಸಿ ಆತ್ರಾಭಿಪ್ರೇತಂ” ಎಂದು ಶ್ರುತಪ್ರಕಾಶಿಕಾಚಾರ್ಯರು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಶ್ರೀ ವೇಂಕಟನಾಥಾಚಾರ್ಯರೂ ಅನುಮೋದಿಸಿದಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅವರು “ನ್ಯಾಸತಿಲಕ”ದ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದಾರೆ.

ಉಕ್ತಾ ಧನಂಜಯವಿಭೀಷಣಲಕ್ಷ್ಮ್ಯಯಾ ತೇ
 ಪ್ರತ್ಯಾಯ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣಮುನೇರ್ಭಭವತಾ ವಿಶೀರ್ಣಂ |
 ಶ್ರುತ್ವಾ ವರಂ ತದನುಬಂಧ ಮದಾವಲಿಪ್ತೇ
 ನಿತ್ಯಂ ಪ್ರಸೀದ ಭಗವನ್ಮಯಿ ರಂಗನಾಥ ||

ಎಂಬೆರುಮಾನಾರ್, ಉಡೈಯವರ್, ಯತಿರಾಜರ್, ಸಂಯಮಿ
 ಸಾರ್ವಭೌಮರ್ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜಾಯರ್ ಸಾಕ್ಷಾತ್
 ಶಿಷ್ಯರಾದ, ಆತ್ರೇಯ ಗೋತ್ರದ “ ಕಡಾಂಬಿ ಅಚ್ಚಾನ್ ” ಎಂಬ ಯತಿ
 ರಾಜರ ಮಾಹಾನಸಿಕರ ಸಂತತಿಯಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ, ಆತ್ರೇಯ ರಾಮಾನು
 ಜಾಯ್ (ಕಡಾಂಬಿ ಅಪ್ಪುಳಾರ್, ವಾದಿಹಂಸಾಂಬುದಾಯ್) ಎಂಬ
 ಮಾಹಾನುಭಾವರ ಬಳಿ ವೇದಾನ್ತಾಚಾರ್ಯರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಡೆಯಿತು. ಅವರ
 ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಸಾತ್ರರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ತಮಗೆ ಭಗವಂತನು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗುವ
 ನೆಂದು ನಂಬಿದ್ದ ರಿಂದಲೇ ಹೀಗೆ ಕಂಠೀಕೃತ್ವಾಗಿ ವೇದಾನ್ತಾಚಾರ್ಯರು

ಮಿಥ್ಯಾಪ್ರಪನ್ನ ಮುಷಿಮಾಂ ಅವಲೋಕಯತ್ತಂ
 ಲಕ್ಷ್ಮೀಂ ಕ್ಷಮಾಮಸಿ ಗುರೂನವಲೋಕ್ಯಪೂರ್ವಾನ್
 ಎಂದು ಹೇಳಿದಾರೆ.

ಇದನ್ನೇ ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳು “ಯತಿರಾಜವಿಂಶತಿ”ಯ ೧೮ನೇ
 ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಸರಳವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದಾರೆ :—

ಕಾಲತ್ರಯೇಸಿ ಕರಣತ್ರಯನಿರ್ಮಿತಾತಿ
 ಪಾಪಕ್ರಿಯಸ್ಯ ಶರಣಂ ಭಗವತ್ಕ್ಷಮೈವ |
 ಸಾ ಚ ತ್ವಯೈವ ಕಮಲಾರಮಣೀರ್ಥಿತಾ ಯತ್
 ಕ್ಷೇಮಸ್ಸವಿವ ಹಿ ಯತೀಂದ್ರ ! ಭವತ್ಶ್ರಿತಾನಾಂ.

ಇದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವಿದು :- ಈ ಜೀತನನು ಮೂರು ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿಯೂ
 (ಸದಾ) ಮೂರು ಕರಣ (ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯ)ಗಳಿಂದಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ
 ಪಾಪರಾಶಿ ಅಪಾರವಾದುದು. ಇದರ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲವನು

“ಪಾಪನಾಶನಾದ ಸಂಕಜಾಕ್ಷನೇ” [ತಿರುವಾಯ್ಮೊಳಿ.—೨೬] ಆ ಸಮಸ್ತ ಕಲ್ಯಾಣಗುಣಾಕರನಾದ ಭಗವಂತನ ಕ್ಷಮೆಯೇ ಪಾಪಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಶರಣ, ಗತಿ. ಆ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಕಮಲಾರಮಣನಾದ ಶ್ರೀರಂಗನಾಥನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಶರಣಾಗತಿ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರುವಿರಲ್ಲವೇ ! ಆದುದರಿಂದ, ಯತಿರಾಜರೇ, ತಮ್ಮನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಅದೇ **ಕ್ಷೇಮ**”. “**ಕ್ಷೇಮಂಕರಾಯ ಸರ್ವೇಷಾಂ ಶ್ರೀರಂಗೇಶಾಯ ಮಂಗಳಂ**” ಎನ್ನುವಂತೆ ಸರ್ವಭೂತ ಸುಹೃತ್ತಮನಾದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನ ಕೃಪೆಯೇ ನಮಗೆ ಕ್ಷೇಮವೆಂದು “ಶೇಮಂ ಶಿಂಗೋನರುಳೇ” ಎಂಬ ಸಮ್ಮಾಳ್ವಾರವರ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಯಿಂದ (ತಿರು.ವಿರುತ್ತಂ—೨೭) ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವೇನನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಮಗಾಗಿ ರಾಮಾನುಜರು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾಡಿದಾರೆ, ನಾವು ಅವರ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದೆಂದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. “**ನ್ಯಾಸ ತಿಲಕದ**” ೨೧ನೇ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದಾರೆ -

“ಭುಂಕ್ತೇ ಭೋಗಾನವಿದಿತನ್ಯಪಃ ಸೇವಕಸ್ಯಾರ್ಭಕಾದಿಃ

ತ್ವತ್ಸಂವ್ರಾವೃತ್ತಾ ಪ್ರಭವತಿ ತಥಾ ದೇಶಿಕೋ ಮೇ ದಯಾಳುಃ ”

ರಾಜಪುರೋಹಿತನ ಮತ್ತು ರಾಜಸೇವಕರ ಮನೆಯವರೆಲ್ಲರೂ ರಾಜನನ್ನು ನೋಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಅವನ ಸೇವೆ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೂ ಆ ರಾಜನ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೇ ಆ ರಾಜನಿತ್ತ ಸಕಲಭೋಗ ಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ ಪಾದ ಸಂಬಂಧವೆಂಬ “**ರಾಜಕುಲಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ**”ದ ಬಲದಿಂದ ನಾವು ನಿರ್ಭರರಾಗಿ ನಿರ್ಭಯದಿಂದ ಸುಖವಾಗಿರುವೆವೆಂಬ ಸಂತ್ಸಪ್ತಿಯುಳ್ಳ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರು ಬ್ರಹ್ಮ ಪದವಿಯನ್ನೂ ಆಶಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಮುಕ್ತಕವನ್ನು ಗದ್ಯತ್ರಯ ಪಾರಾಯಣ ಮಾಡುವಾಗ ಶ್ರೀ ಯಾದವಗಿರಿನಾರಾಯಣನ ಮಂಡಿತದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಸಕರು ಪಠಿಸುತ್ತಾರೆ: —

ತೃಣೈಕ್ಯತವಿರಿಂಚಾದಿನಿರಂಕುಶವಿಭೂತಯಃ |

ರಾಮಾನುಜಪದಾಂಭೋಜಸಮಾಶ್ರಯಣಶಾಲಿನಃ ||

ಈ ಮಹಾತ್ಮರ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದು ದರಿಂದಲೇ ವೇದಾನ್ತಾಚಾರ್ಯರು ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ಕರೆದರೂ ವಿಜಯನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ; ವೈರಾಗ್ಯಪಂಚಕವನ್ನು ರಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪ ಯಾಥಾತ್ಮ್ಯಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

ನಾಸ್ತಿ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತಂ ಕಿಂಚಿನ್ನಮಯಾ ಕಿಂಚಿದಾರ್ಜಿತಂ |

ಅಸ್ತಿ ಮೇ ಹಸ್ತಿಶೈಲಾಗ್ರೇ ವಸ್ತು ಪೈತಾಮಹಂ ಧನಂ ||

“ತವದಾಸ್ಯಮಹಾರಸಜ್ಜಃ” ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾನೇ ವರ್ಣಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಶ್ರೀನತ್ಯಾಂಕಮಿತ್ರರಂತೆ ವೇದಾನ್ತಾಚಾರ್ಯರೂ ವೈರಾಗ್ಯ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು. ಆಳವಂದಾರ್, ಎಂಬಿರುಮಾನಾರ್, ಕೂರತ್ತಾಳ್ವಾರ್, ಪರಾಶರಭಟ್ಟಾರ್, ಇತ್ಯಾದಿ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಶ್ರೀ ಸೂಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಯೇ ವೇದಾನ್ತಾಚಾರ್ಯರ ಸೂಕ್ತಿಗಳೆಲ್ಲಾ “ ವೇಶಿತ್ತೇವೇಶುಂಏಕಕಂಠರ್ಹಳ್ ” ಎನ್ನುವಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ಪೂರಕ ಪ್ರೇಷಕ ಅಧವಾ ಪಿವರಣರೂಪವಾಗಿದೆ; ಪುನರುಕ್ತಿಯೆಂದು ಆಪಾತತಃ ತೋರಿದರೂ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವಾರ್ಥಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲೂ ಅಡಕವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸದಾಚಾರ್ಯಾನುವರ್ತನದಿಂದಲೇ ಅರಿಯಬೇಕು.

೪ ರಹಸ್ಯಗ್ರಂಥಗಳು

ನಮ್ಮ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮನ್ನಾಥಮುನಿಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಉಪದೇಶಪರಂಪರಾಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ಅನೇಕ ಐತಿಹ್ಯಗಳನ್ನೂ ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಗಳನ್ನೂ “ಮಣಿಪ್ರವಾಳ” ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ (ಎಂದರೆ ಮುತ್ತು ಹವಳವನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ತಮಿಳು ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಸೇರಿಸಿರುವ ಸರಳ ಸುಂದರವಾದ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ) ಪೆರಿಯ ವಾಚ್ಛಾನೊಪಿಳ್ಳೈ ಎಂಬ ದಿವ್ಯಪ್ರಬಂಧವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳೂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳಾದ ನೈನಾರಾಚ್ಛಾನೊಪಿಳ್ಳೈಯವರೂ, ಪಿಳ್ಳೈಲೋಕಾಚಾರ್ಯರೆಂಬ ಜಗದ್ಗುರುಗಳೂ ಅವರ ತಮ್ಮಂದಿರಾದ ಅಳ.ಹಿಯಮಣವಾಳಪ್ಪೆರುಮಾಳ್ ನಾಯ ನಾರ್ ಎಂಬುವರೂ ನಾಲೂರಾಚ್ಛಾನೊಪಿಳ್ಳೈ ಎಂಬ ಆಚಾರ್ಯರೂ

ಪರಂದಪಡಿ, ಚರಮೋಪಾಯನಿರ್ಣಯಂ, ಅಷ್ಟಾದಶರಹಸ್ಯಂ, ಆಚಾರ್ಯ ಹೃದಯಂ, ಮತ್ತು ಚರಮೋಪಾಯ ತಾತ್ಪರ್ಯಂ ಮೊದಲಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸೂತ್ರಗಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದಾರೆ. ದ್ವಾವಿಡಾಮ್ನಾಯವೆಂಬ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಭಂಧಗಳ ತಾತ್ಪರ್ಯರಸಾನುಭವಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಪದೇಶಿಸುವ ಈ ನಿಗೂಢತತ್ವಾರ್ಥನಿಧಿಗಳಿಗೆ ರಹಸ್ಯಗ್ರಂಥಗಳೆಂದು ಹೆಸರು. ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ರಿಯದ ಜನರೆಲ್ಲರೂ ಶ್ರೀರಾಮಾನುಜದರ್ಶನದ ಸಾರತಮವಾದ ಅಂಶಗಳನ್ನರಿಯಲಿ! ಎಂಬ ಉದಾರ ಹೃದಯದಿಂದ ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯರುಗಳು ಪರಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ರಚಿಸಿದ ಈ ರಹಸ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ಕಲಿತು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಜೀವನದ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರೂ ಮಣಿಪ್ರವಾಳಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ “ರಹಸ್ಯತ್ರಯಸಾರಂ” ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದಾರೆ. “ಏಶದವಾಕ್ ಶಿಖಾಮಣಿಗಳು” ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ “ಕೋಯಿಲ್ ಮಣವಾಳಮಾಮುನಿ” ಎಂಬ ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳು ಪಿಳ್ಳೈಲೋಕಾಚಾರ್ಯರ “ತತ್ವತ್ರಯಂ” ಎಂಬ ರಹಸ್ಯಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ವಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ; ಅದರಲ್ಲಿ ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರ ಸೂಕ್ತಿಗೆ ಪೋಷಕವಾಗಿ “ರಹಸ್ಯತ್ರಯಸಾರ” ದಿಂದ ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರುವುದು ಉಲ್ಲೇಖಾರ್ಹವಾದ ಸಂಗತಿ. “ಅಭಿಯುಕ್ತ”ರೆಂದು ಗೌರವದಿಂದ ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ತಿರುಮನ್ತ್ರಾರ್ಥವಿವರಣೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಶಿಷ್ಯಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಪರ್ಣಿಸುವಾಗ “ಸದ್ಬುದ್ಧಿಃ ಸಾಧು ಸೇವೀ” ಎಂಬ ಪದ್ಯವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿದಾರೆ.

“ಚಿತ್ ಪ್ರಕರಣ” ದ 39ನೇ ಸೂತ್ರ (ಚೂರ್ಣಿಕೆ)ವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಾಗ “ಧಾರ್ಯ” ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸ್ವರೂಪ ಸಂಕಲ್ಪಗಳೆರಡಲಿಂದಲೂ ಧರಿಸುವನೆನ್ನುವುದು ಅಭಿಯುಕ್ತರಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿ ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ “ಈಶ್ವರನು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ನಿರೂಪಿತ ಸ್ವರೂಪ ವಿಶೇಷಗಳಾದ ಗುಣಗಳಂತೆ, ಸ್ವವ್ಯತಿರಿಕ್ತ ಸಮಸ್ತ ದ್ರವ್ಯಗಳಿಗೂ ಅನ್ಯವಹಿತವಾಗಿ ಸ್ವರೂಪೇಣ ಆಧಾರವಾಗಿರುವನು ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿ, ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ “ಒಗೆ ರಹಸ್ಯತ್ರಯ ಸಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ “ಆಚಿತ್ತ್ವ

ಕರಣ" ದ ೨ನೇ ಸೂತ್ರದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :—
 "ಇದು ತಾನೇ ಅಭಿಯುಕ್ತರಿಂದ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿದೆ.
 ಹೇಗೆಂದರೆ :— "ತ್ರಿವಿಧ ಚೇತನಂಗಳ್ ಎನ್ನಿಡುತ್ತು" ಎಂದು ಮೊದಲಾಗುವ
 ದೊಡ್ಡ ವಾಕ್ಯ ಬೃಂದವನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಹೀಗೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ:—

ಧರ್ಮಭೂತಜ್ಞಾನದ ಸ್ವಾತ್ಮ ಪ್ರಕಾಶನ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ
 ಕರ್ಮವಿಶೇಷಗಳಿಂದ ಪ್ರತಿಬದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ, ಶುದ್ಧ ಸತ್ಯದ ಸ್ವಾತ್ಮ
 ಪ್ರಕಾಶನ ಶಕ್ತಿಯೂ ಬದ್ಧ ದೆಶೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬದ್ಧಿಯಾಗುವುದರಿಂದ ಶುದ್ಧ
 ಸತ್ತ್ವ ಬದ್ಧರಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಧಿಯಃಸ್ವಯಂಪ್ರಕಾಶತ್ವಂ ಮುಕ್ತೌ ಸ್ವಾಭಾವಿಕಂ ಯಥಾ |

ಬದ್ಧೇ ಕದಾಚಿತ್ಸಂರುದ್ಧಂ ತಥಾಽತ್ರಾಪಿ ನಿಯಾಮ್ಯತೇ ||

ಇಷ್ಟು ಅವಸ್ಥಾಂತರಾಪತ್ತಿ ವಿಚಾರದ್ರವ್ಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಲ್ಲ; ಆದುದ
 ರಿಂದ ಪ್ರಮಾಣಪ್ರತಿಪನ್ನಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಯುಕ್ತಿ ವಿರೋಧವನ್ನು ಹೇಳಲು
 ದಾರಿಯಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ ಇಂತು ರಹಸ್ಯತ್ರಯಸಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿ
 ಸಿರುವುದರಿಂದ ಎಂದು ನಿಗಮನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ವರವರಮುನಿವರ್ಯರು "ಉಪದೇಶರತ್ನ ಮಾಲೈ" ಎಂಬ ಗುರುಪರಂ
 ಪರಾಸಾರಸಂಗ್ರಹ ರೂಪವಾದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಲೋಕಾಚಾರ್ಯರನ್ನು
 ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಏಳು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದಾರೆ. ಅವರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶ್ರೀವಚನ
 ಭೂಷಣವೇ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದುದು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವನ್ನರಿ
 ಯುವವರೂ ಅದರಂತೆ ಅನುಷ್ಠಾನ ಮಾಡುವವರೂ ದುರ್ಲಭವೆಂದು ತಿಳಿಸಿ
 ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದಾರೆ:—

ಸತ್ಸಂಪ್ರದಾಯಸುಧಿಯಾ ಸತತೋಪಲಾಲ್ಯಾ

ಲಭ್ಯೇತ ಚೇತ್ ವಚನ ಭೂಷಣ ವಾಕ್ಯಟೀಕಾ ||

"ಶ್ರೀವಚನಭೂಷಣಂ" ಮತ್ತು "ಆಚಾರ್ಯಹೃದಯಂ" ಎಂಬ
 ಗ್ರಂಥರತ್ನಗಳಿಗೆ ಮೊದಮೊದಲು ವಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿದವರು ಮೇಲುಕೋಟೆಯ

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸಗುರುಗಳು, ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರತ್ತಾಯ್ ಎಂಬ ಜನನ್ಯಾ
ಚಾರ್ಯರು ಎಂಬುದು ಮೈಸೂರು ಸೀಮೆಯವರಿಗೆಲ್ಲ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ
ಯಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವೇದಾನ್ತಾಚಾರ್ಯರು ರಚಿಸಿರುವ “ಲೋಕಾರ್ಯಪಂಚಾಶತ್”
ಎಂಬ ಸ್ತೋತ್ರದ ಕೊನೇ ಎರಡು ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ಮೇಲುಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ
ಶ್ರವಣನಕ್ಷತ್ರದದಿನವೂ ಶ್ರೀಯತಿರಾಜಸಂಪತ್ಕುಮಾರನು ಲೋಕಾಚಾರ್ಯರ
ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸುವಾಗ ತಿರುವಾರಾಧನಂ, ಸೇವೈ, ಶಾತ್ತುಮೊರೈ
ಆದಮೇಲೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಹೇಳುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ :—

ಪ್ರಣಮ್ಯ ಚರಣೌ ತವ ಪ್ರಣತಕಾಮದೌ ದೇಹಿನಾಂ
ಇದಂ ಕಿಮಪಿ ವಾಂಛಿತಂ ಭುವನದೇಶಿಕ ! ಪ್ರಾರ್ಥಯೇ |
ಅಸಾರಫಣಿತಿಕ್ರಮಾಚರಣಮದ್ವ್ಯ ಹಿತ್ವಾ ಮನಃ
ಪ್ರಯಾತು ಪದವೀಂ ಶುಭಾಂ ವಚನಭೂಷಣಾಲಂಕೃತಾಂ ||
ಇತ್ಯಂಜಗದ್ಗುರುವರಪ್ರವಣೇನ ಸರ್ವತಂತ್ರ
ಸ್ವತಂತ್ರ ಕವಿತಾರ್ಕಿಕ ಸಿಂಹನಾಮ್ನಾ |
ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶಕವಿನಾ ಕಲಿತಾಂ ಸ್ತುತಿಂ ಯೇ
ಸ್ನಿಗ್ಧಾಃ ಪಠಂತಿ ಭುವಿ ಯಾನ್ತಿ ಪರಾಂ ಶ್ರಿಯಂ ತೇ ||

ಈ ಪದ್ಯಗಳಿಂದ “ಕವಿತಾರ್ಕಿಕಸಿಂಹರಾದ” ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ ಕವಿ
ಗಳಿಗೆ, ವೇದಾನ್ತಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ, ಶ್ರೀವಚನಭೂಷಣಾಲಂಕೃತವಾದ ಸತ್ಸಂಪ್ರ
ದಾಯ ನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅದರ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಲಪತಿಗಳಾದ ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಯೋಗ
ದಶಿಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ವೇದಗಳನ್ನೂ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೂ ಉಪದೇಶವಾಗಿ ಪಡೆದು
ಆವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ತಂದ ಶ್ರೀಮನ್ನಾಥಮುನಿಗಳ ಕಾಲದಿಂದ ಅವರ
ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾದ, ಶ್ರೀ ಅಳವಂದಾರ್ ಮೂಲಕ ತಮಗೆ ಬಂದ, ಪೂರ್ವಾಚಾರ್ಯ
ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ, ಉಭಯವೇದಾಂತಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ, ರಾಮಾನುಜ
ದರ್ಶನವೆಂದು ಈಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು

ಜೆನ್ನಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದವರು ಭಗವದ್ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರು. ಸರ್ವಪ್ರತಿ
ಸಾಮರಸ್ಯ, ಸರ್ವಪ್ರಮಾಣ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮನ್ವಯಗೃಹಿತ ನಮ್ಮ
ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಉಭಯವೇದಾಂತ ಪರಿಷ್ಕೃತವಾಗಿ ಸಕಲಮನುಷ್ಯರ
ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಹೃದಯಕ್ಕೂ ಅನಂದಾವಹವಾಗಿದೆ. “ಶಿಂದಮುಳುಂ ವಡಕಲ್ಯಾಯುಂ
ತಿಹಳ್. ಸ್ತ ನಾನರಾ” ಎಂಬ ತಿರುಮಂಗೈಯಾಳ್ವಾರ್ ಶ್ರೀಸೂಕ್ತಿಯನ್ನು
ನೆನೆಪಿಗೆ ತರುವಂತಹ ಆಚಾರ್ಯ ಸಾರ್ವಭೌಮರಾದ ಶ್ರೀವರವರಮುನಿಗಳೂ
ತಿರುಪತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಘಂಟಾವತಾರವೆಂದು ಸಮಕಾಲೀನರಿಂದ ಪರಿಗಣಿತ
ರಾದ ವಿದ್ಯಾಸಾಗರರೂ ವಿದ್ವತ್ಪ್ರೀವಾವಿಮಲಮನಸರೂ ಸಜ್ಜನವಿಧೇಯರೂ
ಪ್ರಬುದ್ಧಗುರು ವೀಕ್ಷಣ ಪ್ರಥಿತರೂ ಸತ್ಯವಾದಿಗಳೂ ಶುಭಮತಿಗಳೂ ಆಶು
ಕವಿಗಳೂ ಏಕಸಂಧಿ ಗ್ರಾಹಿಗಳೂ ಆಗಿದ್ದ “ಕವಿತಾರ್ಕಿಕ ಕೇಸರಿ” ವೇದಾಂತಾ
ಚಾರ್ಯರೂ ಏಕಕಂಠದಿಂದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಅದರಿಸುವ ಸತ್ಸಂಪ್ರ
ದಾಯನಿಷ್ಠೆ ಅತೀಂದ್ರಪ್ರತಿಶಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ನಮ್ಮ ಚಿಲುಪ ಕನ್ನಡನಾಡಿ
ನಲ್ಲಿ ವೈದಿಕೋತ್ತಮಸಿದ್ಧಾಂತವಾದ “ರಾಮಾನುಜದರ್ಶನ” ಸದಾ ರಾರಾಜಿಸು
ತ್ತಿರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಗುರುಪರಂಪರೆಯ ಆದಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ದಿವ್ಯದಂಪತಿಗಳು
ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ !

“ರಾಮಾನುಜಾರ್ಯದಿವ್ಯಾಜ್ಞಾ ವರ್ಧತಾಮುಭಿವರ್ಧತಾಂ
ದಿಗಂತವ್ಯಾಪಿನೀಭೂಯಾತ್ ಸಾ ಹಿ ಲೋಕಹಿತೈಷಿಣೀ”

ಶ್ರೀ ಗೋದಾಮಂದಿರಂ,
ಓಳ, ಒಂಬತ್ತನೇ ರಸ್ತೆ,
ಈಜುವಕೊಳದ ಬಡಾವಣೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-೩.

೪. ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್,
ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕ,
ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸಗ್ರಂಥಮಾಲಾ
೧೬-೧-೧೯೬೯

॥ ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ ॥

ಶ್ರೀ ಉ. ವೇ. ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಂ ಆಯಂಗಾರ್ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ
ಸ್ವಾಮಿ ಚರಮಶ್ಲೋಕಂಗಳ್.

ಕಲ್ಯಾಣೇ ತೀರ್ಥತೀರೇ ಯದುಗಿರಿಶಿಖರೇ ನಿತ್ಯವಾಸಂ ಮಹಾತ್ಮಾ
ಕುರ್ವನ್ದನ್ಯಸ್ಸುಕರ್ಮಾ ಯತಿಪತಿವಿಹಿತಂ ಸದ್ವಿರಭ್ಯರ್ಥನೀಯಂ |
ಆಯಿಾಮಾಮಾಖ್ಯಸೂರಿಹರಿಪರಚರಣೇ ಸಕ್ತಧೀರ್ಲಬ್ಧತುಷ್ಠಃ
ವೈಕುಂಠಂ ವರ್ಧಯ ಯೋ ಯತಿಪತಿತನಯಂ ಸೇವಮಾನೋ ರರಾಜ || ೧ ||

ವೃದ್ಧೋ ಮಾನ್ಯೋ ವಪಾನ್ಯಃ ಶುಭಗುಣಚರಿತಃ ಸಾಧುಸೇವೀ ಮನೀಷೀ
ನಿತ್ಯಂ ನಾರಾಯಣಾಗ್ರೇ ಶ್ರುತಿಸುಮಪಠನೇ ದೀಕ್ಷಿತಃ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಃ |
ಸಾಯಂಪ್ರಾತಸ್ಸಿಷೇವೇ ಯತಿಪತಿಚರಣೌ ದೇಶಿಕಾ ದಿವ್ಯಸೂರೀ
ಶ್ರೀಶಂ ನಾರಾಯಣಂ ತಂ ಯದುಗಿರಿನಿಲಯಂ ಶ್ರೀಸಖಂ ಶ್ರೀಸುತಂ ಚ || ೨ ||

ಆತ್ರೇಯಾಖ್ಯ ಸುವಂಶ ಮೌಕ್ತಿಕಮಣಿಃ ಪೂರ್ವಪ್ರಯೋಗೇ ಪಟುಃ
ಸಾಧೂನಾಂ ಯಮಿನಾಂ ಚ ಪೂಜನರತೋ ಧರ್ಮೇಸ್ಥಿರಸ್ಸತ್ತಿಷ್ಠಕಃ |
ಬಂಧೂನಾಂ ಪುರವಾಸಿನಾಂ ಚ ಸುಹೃದಾಂ ಕ್ಷೇಮೇರತಸ್ಸರ್ವದಾ
ಆಯಂಗಾರ್ ನರಸಿಂಹಸೂರಿರಗಮತ್ ವಿಷ್ಣೋಃಪದಂ ಶಾಶ್ವತಂ || ೩ ||

ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಂ ದ್ರವಿಡಾಗಮಂ ಶ್ರುತಿಸುಮಂ ಮನ್ತ್ರಂ ತಥಾ ಜ್ಯೋತಿಷಂ
ಜಾನನ್ನಿತ್ಯಮತಂದ್ರಿತೋ ದಿನಮುಖೇ ಸ್ನಾತ್ವಾ ಹರೇಃ ಪೂಜನಂ |
ಕೃತ್ವಾ ಶ್ರೀಯದುಶೈಲನಾಥನಿಲಯಂ ಗತ್ವಾ ತು ರಾಮಾನುಜಂ
ನತ್ವಾ ತಸ್ಯ ಕೃಪಾಬಲೇನ ನಿಯತಾಂ ಸೇವಾಂ ಪರಾಂ ವ್ಯಾತನೋತ್ || ೪ ||

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸಾನ್ವಯ ಶಿಷ್ಯಮುಖ್ಯಃ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯಪದೈಕನಿಷ್ಠಃ |
ಶತಾರಿಸೂಕ್ತೃರ್ಧರಹಸ್ಯವೇದೀ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನೃಸಿಂಹೋ ಜನಕೋ ಗುರುರ್ಮಹೇ || ೫ ||

ಆತ್ರೇಯಾನ್ವಯಸಂಭೂತೋ ವೇಂಕಟಾರ್ಯಸುತಃ ಕೃತಿಃ |
ಕುಲಸ್ಯಾಸ್ಯ ಸಮುದ್ಧರ್ತಾ ಶಿಷ್ವಾಚಾರಪರಾಯಣಃ ||

ವೇದಾನ್ವದ್ವಯಸಂಪನ್ನಃ ಪ್ರಯೋಗವಿಧಿಪಾರಗಃ |
ಚರಮೋಪಾಯನಿಷ್ಕಲ್ಪ ಬಂಧುಮಿತ್ರಹಿತೇ ರತಃ ||

ವೈಷ್ಣವಾಚಾರನಿಷ್ಠಾತಃ ಸದ್ಗ್ರಂಥಪಠನೇ ರತಃ |
“ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ” ಕೈಂಕರ್ಯತತ್ಪರೋ ಭಗವತ್ಪರಃ ||

॥ ಶ್ರೀಮತೇ ರಾಮಾನುಜಾಯ ನಮಃ ॥

**ಶ್ರೀ ಉ. ವೇ. ತಿರುನಾರಾಯಣಪುರಂ ಆಯಂಗಾರ್ ನರಸಿಂಹಾಚಾರ್ಯ
ಸ್ವಾಮಿ ಚರಮಶ್ಲೋಕಂಗಳ್.**

ಕಲ್ಯಾಣೇ ತೀರ್ಥತೀರೇ ಯದುಗಿರಿಶಿಖರೇ ನಿತ್ಯವಾಸಂ ಮಹಾತ್ಮಾ
ಕುರ್ವನ್ದನ್ಯಸ್ಸುಕರ್ಮಾ ಯತಿಪತಿವಿಹಿತಂ ಸದ್ವಿರಭ್ಯರ್ಥನೀಯಂ |
ಆಯಾಮಾಮಾಖ್ಯಸೂರಿಹರಿಪರಚರಣೇ ಸತ್ತಧೀರ್ಲಬ್ಧತುಷ್ಟಃ
ವೈಕುಂಠಂ ವರ್ಧಯ ಯೋ ಯತಿಪತಿತನಯಂ ಸೇವಮಾನೋ ರರಾಜ || ೧ ||

ವೃದ್ಧೋ ಮಾನ್ಯೋ ವದಾನ್ಯಃ ಶುಭಗುಣಚರಿತಃ ಸಾಧುಸೇವೀ ಮನೀಷೀ
ನಿತ್ಯಂ ನಾರಾಯಣಾಗ್ರೇ ಶ್ರುತಿಸುಮಪಠನೇ ದೀಕ್ಷಿತಃ ಪುಣ್ಯಮೂರ್ತಿಃ |
ಸಾಯಂಪ್ರಾತಸ್ಸಿಪೇವೇ ಯತಿಪತಿಚರಣೌ ದೇಶಿಕಾ ದಿವ್ಯಸೂರೀ
ಶ್ರೀಶಂ ನಾರಾಯಣಂ ತಂ ಯದುಗಿರಿನಿಲಯಂ ಶ್ರೀಸಖಂ ಶ್ರೀಸುತಂ ಚ || ೨ ||

ಆತ್ರೇಯಾಖ್ಯ ಸುವಂಶ ಮೌಕ್ತಿಕಮಣಿಃ ಪೂರ್ವಪ್ರಯೋಗೇ ಪಟುಃ
ಸಾಧೂನಾಂ ಯಮಿನಾಂ ಚ ಪೂಜನರತೋ ಧರ್ಮೇಸ್ಥಿರಸ್ನಾತ್ತಿತ್ವಕಃ |
ಬಂಧೂನಾಂ ಪುರವಾಸಿನಾಂ ಚ ಸುಹೃದಾಂ ಸ್ವೇಮೇರತಸ್ಸರ್ವದಾ
ಆಯಂಗಾರ್ ನರಸಿಂಹಸೂರಿರಗಮತ್ ವಿಷ್ಣೋಃಪದಂ ಶಾಶ್ವತಂ || ೩ ||

ಶ್ರೀಭಾಷ್ಯಂ ದ್ರವಿಡಾಗಮಂ ಶ್ರುತಿಸುಮಂ ಮನ್ತ್ರಂ ತಥಾ ಜ್ಯೋತಿಷಂ
ಜಾನನ್ನಿತ್ಯಮತಂದ್ರಿತೋ ದಿನಮುಖೇ ಸ್ನಾತ್ವಾ ಹರೇಃ ಪೂಜನಂ |
ಕೃತ್ವಾ ಶ್ರೀಯದುಶೈಲನಾಥನಿಲಯಂ ಗತ್ವಾ ತು ರಾಮಾನುಜಂ
ನತ್ವಾ ತಸ್ಯ ಕೃವಾಬಲೇನ ನಿಯತಾಂ ಸೇವಾಂ ಪರಾಂ ವ್ಯಾತನೋತಾ || ೪ ||

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸಾನ್ವಯ ಶಿಷ್ಯಮುಖ್ಯಃ ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯಪದೈಕನಿಷ್ಠಃ |
ಶರಾರಿಸೂಕ್ತೃರ್ಧರಹಸ್ಯವೇದೀ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸೃಸಿಂಹೋ ಜನಕೋ ಗುರುರ್ಮೇ || ೫ ||

ಆತ್ರೇಯಾನ್ವಯಸಂಭೂತೋ ವೇಂಕಟಾರ್ಯಸುತಃ ಕೃತೀ |
ಕುಲಸ್ಯಾಸ್ಯ ಸಮುದ್ಧರ್ತಾ ಶಿಷ್ಯಾಚಾರಪರಾಯಣಃ ||

ವೇದಾನ್ತದ್ವಯಸಂಪನ್ನಃ ಪ್ರಯೋಗವಿಧಿಪಾರಗಃ |
ಚರನೋಪಾಯನಿಷ್ಠಶ್ಚ ಬಂಧುಮಿತ್ರಹಿತೇ ರತಃ ||

ವೈಷ್ಣವಾಚಾರನಿಷ್ಠಾತಃ ಸದ್ಗುಂಧಪಠನೇ ರತಃ |
“ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ” ಕೈಂಕರ್ಯತತ್ಪರೋ ಭಗವತ್ಪರಃ ||

ಅನುಗ್ರಾಹಕರು

ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸೇತ್ಯಾದಿ ಶ್ರೀರಂಗನಾರಾಯಣಜೀಯರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು, ಶ್ರೀ ಕಾಂಚೀ ವಾದಿಕೇಸರಿ ಅಳ.ಹಿಯ ಮನಾವಾಳ ಜೀಯರ್ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು. ಶ್ರೀ ಯದುಗಿರಿಯತಿರಾಜಮಠದ ಶ್ರೀ ಅಹೋಬಲ ಮಠದ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು, ಶ್ರೀ ಆದಮಾರು ಮಠದ ಶ್ರೀ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಉಡುಪಿ., ಶ್ರೀಮತ್ಪರಮಹಂಸೇತ್ಯಾದಿ ಭಂಡಾರ ಕೇರಿ ಮಠದ ಶ್ರೀಪಾಂಡಗಳವರು.

ಸಂರಕ್ಷಕರು : ಶ್ರೀಮಾನ್ ತಂಗ್ಲಿ ಸಾಹುಕಾರ್ ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರ್ ಟಿ. ಎನ್. ಕೃಷ್ಣ ಸ್ವಾಮಿ ಐಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರು.

ಕೃತಜ್ಞತೆ

ಈ ಪ್ರಬಂಧದ ಪ್ರಕಟಣೆಗೆ ಉದಾರ ಸಹಕಾರದೊಡನೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನಿತ್ತ ಈ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಮಹನೀಯರಿಗೂ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

೧. ಶ್ರೀ ಉಭಯ ವೇದಾಂತ ಪ್ರವರ್ತನ ಸಭಾ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು.
೨. ಶ್ರೀ ಟಿ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನ್, ಜ್ಯೂಪಿಟರ್ ಪ್ರೆಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
೩. ಶ್ರೀ ಉ. ವೇ. ತೋಳಿ. ಎಂ. ಜಿ. ಶಿಂಗ್ರಾಚಾರ್ಯ ಸ್ವಾಮಿಗಳು,
೪. ಶ್ರೀ ಕಡಾಂಬಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್ಯರು, ಬೆಂಗಳೂರು.
೫. ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣಂ ಹೆಮ್ಮಿಗೆ ರಂಗಾಚಾರ್, ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರು.
೬. ಡಾಕ್ಟರ್ ಎಸ್. ವರದರಾಜನ್, ಬೆಂಗಳೂರು ನಿಶ್ಚಯವಿದ್ಯಾಲಯ.
೭. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ ಸೌ|| ಕಮಲಾವತಿ ಹರಿದಾಸಮಲ್ ಜೀ ದಂಪತಿಗಳು ನಗರ್‌ಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.
೮. ಶ್ರೀ ವಿದ್ವಾನ್ ಅರೈಯರ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು ಮೇಲುಕೋಟೆ.

“ ಪುನರ್ವಸು ಉತ್ಸವ ”
ಶ್ರೀ ಎಂಬಾರ್ ತಿರುನಕ್ಷತ್ರಂ
೩೧-೧-೧೯೬೯

ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕ
ಆ. ನ. ಶ್ರೀನಿವಾಸೈಯಂಗಾರ್,
ಬೆಂಗಳೂರು.

ಶ್ರೀಶಾನುದಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು

೧. ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ “ತಿರುಪ್ಪಾವೈ” (ತಿದ್ದಿದ ಎರಡನೆಯ ಮುದ್ರಣ.
“ಉತ್ತಮ ರೀತಿಯ ಕಾವ್ಯ, ಭಕ್ತಿ ಪ್ರತಿಪಾದಕ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಧರ್ಮ
ಗ್ರಂಥ” — ಶ್ರೀ ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರರ ಮುನ್ನುಡಿಯೊಡನೆ
(ಪ್ರತಿಗಳು ಮುಗಿದಿವೆ.)
೨. ತೊಂಡರಡಿವೊಡಿಯಾಳ್ವಾರರ “ತಿರುಮಾಲೈ” (ಪ್ರತಿಗಳು ಮುಗಿದಿವೆ).
೩. ಧರ್ಮದ ಮರ್ಮ (ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಬಂಧಗಳು) ,,
೪. “ನಿತ್ಯಾನುಸನ್ಧಾನಂ” (ಶ್ರೀ ನೈಷ್ಣವರು ದೇವರ ಪೂಜೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಹಾಡುವ ತಮಿಳು ಗೀತೆಗಳು). ರೂ. ೨-೫೦
೫. ನಮ್ಮಾಳ್ವಾರರ “ತಿರುವಾಶಿರಿಯಂ” ರೂ. ೦-೫೦
೬. ಶ್ರೀ ಗೋದಾದೇವಿಯ ‘ನಾಯಕೀ ಗೀತೆ’ (ಸಚಿತ್ರ) ತಮಿಳು ಮೂಲ
ಅನುವಾದ ಮತ್ತು ವಿಶೇಷಾರ್ಥಗಳೊಡನೆ ಬೆಲೆ : ರೂ. ೨-೫೦

[ಇವು ಮುಜರಾಯ್ ಕಮಿಷನರಿಂದ ವೈಸೂರು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷ್ಣು ಮಂದಿರಗಳಿಗೂ ಮಂಜೂರಾಗಿವೆ: ('ತಿರುಪ್ಪಾವೈ'—ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಸಮಿತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ನಾನ್ಮಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರಗಳಿಗೂ ಮಂಜೂರಾಗಿದೆ.)]

2. శ్రీసాహిత్యరత్నం జగ్గు వేంకటాచార్యస్వామి స్మారక
గ్రంథమాలా రూ. 2-00

ಬಿಡಿ ಮುದ್ದುಗಳು

ಸೋತ್ರ ಶಾಖೆ ೧. ಭಾರತ ಕೃಷ್ಣ ಮಂಗಳಂ ಬೆಲೆ : ೨೦ ಪೈಸೆ.

೨. ಮೇಲುಕೋಟೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ವೇದಾಂತಾಚಾರ್ಯರು ೨೫ ಪೈಸೆ.

అ. న. శ్రీనివాస్వయంగూర్, బి.ఎస్.సి., (అనర్స్)

ಶ್ರೀ ಗೋದಾಮಂದಿರಂ, ೩೪, ಒಂಬತ್ತನೇ ರಸ್ತೆ,

ಈಜುವ ಕೊಳದ ಬಡಾವಣೆ, ಮಲ್ಟಿಶ್ವರಂ ಮೊಸ್ಟ್, ಬೆಂಗಳೂರು-೩.

